Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 11. júna 2026*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu – Smernica (EÚ) 2015/849 – Spoločné požiadavky na správcov úverov a nákupcov úverov – Smernica (EÚ) 2021/2167 – Článok 10 – Zmluva o hromadnom postúpení pochybných pohľadávok – Vnútroštátna právna úprava, ktorá nestanovuje písomnú formu pre tento typ zmluvy ani podriadenie postupníka prudenciálnemu dohľadu“

Vo veci C-65/25,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale di Brindisi (súd v Brindisi, Taliansko) z 22. októbra 2024 a doručený Súdnemu dvoru 29. januára 2025, ktorý súvisí s konaním:

IFIS NPL INVESTING SpA

proti

JM,

OT,

VR,

CL,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predsedníčka šiestej komory I. Ziemele, sudcovia A. Kumin (spravodajca) a S. Gervasoni,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– JM, OT, VR a CL, v zastúpení: L. Bardaro a S. Bardaro, avvocati,

* Jazyk konania: taliančina.

– talianska vláda, v zastúpení: S. Fiorentino, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci: M. Cherubini, avvocato dello Stato, E. Cicatelli, C. De Nicola, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: A. Manzaneque Valverde, P. A. Messina a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu práva Únie, najmä v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj zásad účinnej ochrany, transparentnosti a dobrej viery.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou IFIS NPL INVESTING SpA (ďalej len „IFIS“) na jednej strane a JM, OT, VR a CL na druhej strane vo veci núteného vymáhania pohľadávky, ktorú IFIS údajne má voči týmto štyrom osobám, prostredníctvom exekúcie nehnuteľnosti.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica (EÚ) 2015/849

3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73), uplatniteľná z hľadiska *ratione temporis* na spor vo veci samej, obsahuje v článku 2 definíciu svojej pôsobnosti. Podľa tohto článku 2 ods. 1 sa tak smernica 2015/849 vzťahuje na úverové inštitúcie, finančné inštitúcie, ako aj na fyzické alebo právnické osoby uvedené v bode 3 tohto ustanovenia.

4 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. ‚úverová inštitúcia‘ je úverová inštitúcia vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 [z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1)]…;

2. ‚finančná inštitúcia‘ je:

a) podnik, ktorý nie je úverovou inštitúciou a ktorý vykonáva jednu alebo viacero činností uvedených v bodoch 2 až 12, 14 a 15 prílohy I k [smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338)] vrátane činností zmenární;

…“

Smernica 2013/36

5 Príloha I k smernici 2013/36 s názvom „Zoznam činností, na ktoré sa vzťahuje vzájomné uznávanie“ v prvom odseku bodoch 2 až 12, 14 a 15 stanovuje:

„2. Poskytovanie úverov okrem iného vrátane: spotrebiteľských úverov, úverových dohôd týkajúcich sa nehnuteľného majetku, faktoringu, s regresom a bez regresu, financovania obchodných transakcií (vrátane forfajtingu).

3. Finančný lízing.

4. Platobné služby…

5. Vydávanie a správa iných platobných prostriedkov…

6. Záruky a záväzky.

7. Obchodovanie na vlastný účet alebo účet klientov niektorým z týchto spôsobov:
   a) nástrojmi peňažného trhu (šeky, zmenky, vkladové listy atď.);
   b) devízami;
   c) finančnými termínovými obchodmi (futures) a opciami;
   d) kurzovými a úrokovými nástrojmi;
   e) prevoditeľnými cennými papiermi.

8. Účasť na emisiách cenných papierov a poskytovanie s tým spojených služieb.

9. Poradenstvo podnikom v otázkach kapitálovej štruktúry, odvetvovej stratégie a podobne a poradenstvo a služby v otázkach zlúčenia a splynutia a kúpy podnikov.

10. Sprostredkovanie na peňažnom trhu.

11. Správa portfólia a poradenstvo.

12. Úschova a správa cenných papierov.

…

14. Služby súvisiace s bezpečnostnými schránkami (safe custody).

15. Emisia elektronických peňazí…“

Smernica (EÚ) 2021/2167

6 Článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/2167 z 24. novembra 2021 o správcoch úverov a nákupcoch úverov a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2014/17/EÚ (Ú. v. EÚ L 438, 2021, s. 1), nazvaný „Predmet úpravy“, stanovuje:

„Touto smernicou sa stanovuje spoločný rámec a požiadavky pre:

a) správcov úverov, ktorí spravujú práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktorú vydala úverová inštitúcia usadená v Únii, a ktorí konajú v mene nákupcu úveru;

b) nákupcov úverov, ktorí kupujú práva veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo samotnú nesplácanú zmluvu o úvere, ktorú vydala úverová inštitúcia usadená v Únii.“

7 Článok 2 uvedenej smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“ v odseku 5 stanovuje:

„Táto smernica sa neuplatňuje na:

…

d) prevod práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo prevod samotnej zmluvy o úvere prevedených pred dátumom uvedeným v článku 32 ods. 2 prvom pododseku.“

8 Článok 10 uvedenej smernice, nazvaný „Vzťah s dlžníkom, oznámenie o prevode a následné oznámenia“, v odseku 1 stanovuje určité požiadavky na nákupcov úverov a správcov úverov v ich vzťahoch s dlžníkmi. Tento článok 10 v odseku 2 vymenúva skutočnosti, ktoré sú nákupca úveru alebo správca úveru povinní oznámiť dlžníkovi v papierovej forme alebo na inom trvalom nosiči po prevode práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo prevode samotnej nesplácanej zmluvy o úvere.

9 Článok 32 tej istej smernice, nazvaný „Transpozícia“, stanovuje:

„1. Členské štáty prijmú a uverejnia do 29. decembra 2023 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne oznámia [Európskej k]omisii znenie týchto ustanovení.

2. Ustanovenia uvedené v odseku 1 uplatňujú od 30. decembra 2023.

…“

10 Článok 33 smernice 2021/2167 s názvom „Nadobudnutie účinnosti“ stanovuje:

„Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.“

Talianske právo

11 Podľa článku 106 ods. 1 decreto legislativo n. 385 – Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (legislatívny dekrét č. 385 o konsolidovanom znení zákonov v oblasti bankovníctva a úverov) z 1. septembra 1993 (GURI č. 230 z 30. septembra 1993, riadna príloha č. 92), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, „vykonávanie činnosti poskytovania financovania v akejkoľvek forme vo vzťahu k verejnosti je vyhradené pre autorizovaných finančných sprostredkovateľov, ktorí sú zapísaní v *ad hoc* registri, ktorý vedie [Banca d'Italia (Talianska centrálna banka)]."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 IFIS začala na Tribunale di Brindisi (súd v Brindisi, Taliansko), ktorý je vnútroštátnym súdom predkladajúcim návrh na začatie prejudiciálneho konania, exekučné konanie predajom nehnuteľnosti proti JM, OT, VR a CL, pričom sa odvolávala na pohľadávku, ktorá je voči nim zabezpečená nehnuteľným majetkom. IFIS tvrdí, že sa stala majiteľkou tejto pohľadávky v dôsledku viacerých po sebe nasledujúcich postúpení. Podľa informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa uvedená pohľadávka vzťahuje na platobný príkaz vydaný v priebehu roku 1997 v prospech talianskej banky.

13 Predkladajúci vnútroštátny súd spresňuje, že IFIS mu na jednej strane predložila zmluvy o postúpení pohľadávok, ktoré obsahovali zoznamy hromadných pohľadávok, ktoré boli predmetom týchto postúpení. Hoci tieto zmluvy o postúpení boli uzavreté v písomnej forme, neboli uzavreté vo forme verejnej listiny ani vo forme overenej súkromnej listiny. V každom prípade nemajú určitý dátum, ktorý možno uplatniť voči tretím osobám.

14 Na druhej strane z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že veľký počet postúpení pohľadávok, ku ktorému došlo v prejednávanej veci, bol uskutočnený medzi subjektmi, ktoré nie sú všetky zapísané do registra uvedeného v článku 106 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 385 o konsolidovanom znení zákonov o bankovníctve a úveroch, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, teda v registri schválených finančných sprostredkovateľov (ďalej len „register finančných sprostredkovateľov"), ktorý podlieha prudenciálnemu dohľadu zo strany Banca d'Italia. Takýto zápis by si vyžadoval existenciu osobitnej vnútornej organizácie na preventívne účely v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí.

15 Podľa predkladajúceho vnútroštátneho súdu z toho dokonca vyplýva pochybnosť, pokiaľ ide o skutočnosť, či je IFIS je skutočne a právne majiteľkou pohľadávky, na ktorú sa odvoláva na podporu svojej žaloby.

16 V tejto súvislosti sa predkladajúci vnútroštátny súd pýta, či je s právom Únie najmä v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí zlučiteľná vnútroštátna právna úprava uplatniteľná na zmluvy o hromadnom postúpení pochybných pohľadávok, s ohľadom na ktorú treba posúdiť vec, ktorú prejednáva.

17 Táto vnútroštátna právna úprava totiž nestanovuje ani to, že tento druh zmlúv musí mať písomnú formu, a už vôbec nie formu verejnej listiny alebo overenej súkromnej listiny, ani žiadne postupy, ktoré by tomuto typu zmlúv mohli zaistiť určitý dátum.

18 Okrem toho uvedená vnútroštátna právna úprava neukladá postupníkom hromadných pochybných pohľadávok povinnosť byť zapísaní do registra finančných sprostredkovateľov, a preto v skutočnosti nemusia dodržiavať vnútroštátnu právnu úpravu boja proti praniu špinavých peňazí, ktorej podliehajú fyzické a právnické osoby zapísané v tomto registri, ani prijať opatrenia v oblasti vnútornej organizácie, ktoré si takýto zápis vyžaduje. Takíto postupníci tiež nepodliehajú prudenciálnemu dohľadu, ktorý vykonáva Banca d'Italia.

19 Predkladajúci vnútroštátny súd sa pýta, či takáto vnútroštátna právna úprava ako celok nie je v rozpore s právom Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí. Ak by to tak bolo, vznikla by tiež otázka, aké dôsledky z toho treba vyvodiť, a najmä či by sa viacnásobné postúpenie pohľadávok, ku ktorému došlo v rámci veci, ktorá mu bola predložená, mohlo považovať za úplne alebo čiastočne neplatné alebo prinajmenšom za neúčinné, takže by sa exekučný titul, na ktorý sa odvoláva IFIS na podporu svojej žaloby, musel považovať za neexistujúci.

20 Predkladajúci vnútroštátny súd dodáva, že vnútroštátna právna úprava uplatniteľná na vec, ktorú prejednáva, predchádza právnej úprave, ktorá zabezpečila prebratie smernice 2021/2167 do talianskeho právneho poriadku a ktorá nadobudla účinnosť 13. augusta 2024. Odvtedy sú takéto pochybnosti o zlučiteľnosti vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie rozptýlené a hromadné postúpenia pochybných pohľadávok sú komplexnejšie vymedzené. V tomto kontexte sa predkladajúci vnútroštátny súd v každom prípade pýta, či treba túto smernicu vykladať v tom zmysle, že má čiastočný retroaktívny účinok.

21 Za týchto okolností Tribunale di Brindisi (súd v Brindisi) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bráni právo Únie, najmä právne predpisy proti praniu špinavých peňazí, ako aj všeobecné zásady účinnej ochrany, transparentnosti, objektívnej dobrej viery, spolu s ich dôsledkami, pokiaľ ide o informačné povinnosti, a za akých podmienok, vnútroštátnej právnej úprave v oblasti hromadných (alebo kumulatívnych) postúpení nesplácaných pohľadávok – uplatniteľnej v prejednávanej veci a pred prijatím legislatívneho dekrétu č. 116 z 30. júla 2024, ktorým sa vykonala smernica [2021/2167] a ktorý nadobudol účinnosť 13. augusta 2024 – ktorá sa vyznačuje týmito charakteristickými znakmi:
   a) nestanovuje písomnú formu ani ako podstatnú náležitosť právneho úkonu, ani na účely jeho preukázania, najmä vo forme verejnej listiny alebo overenej súkromnej listiny, ani, v každom prípade, neupravuje spôsob vykonania právneho úkonu spôsobilý zaistiť takémuto úkonu určitý dátum, pričom ide najmä o prípad, keď je zmluvná strana, ktorej sa postúpenie týka, spotrebiteľom;
   b) do nadobudnutia účinnosti vyššie uvedeného dekrétu neupravovala nijakú povinnosť zápisu v registroch [fyzických a právnických osôb] dohliadaných subjektov vykonávajúcich hromadné postúpenie, keďže podľa rozhodnutia Corte [suprema] di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko) tieto subjekty nevykonávali finančnú činnosť, a preto sú v dôsledku neexistencie povinnosti verejnej listiny automaticky vyňaté aj z pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí [?]

2. V prípade, že Súdny dvor konštatuje uvedený rozpor, ukladá alebo neukladá právna úprava Únie, tak, ako sa opisuje vyššie, na ochranu účinnosti záujmov Únie radikálnu sankciu neplatnosti:
   a) postúpení pohľadávok vykonaných počas platnosti právneho rámca pred prijatím vykonávacieho dekrétu smernice [2021/2167];

b) inkasných splnomocnení vydaných osobám nezapísaným v registri [fyzických a právnických osôb] dohliadaným nezávislým sektorovým orgánom zodpovedným za overovanie dodržiavania právnych predpisov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí [?]“

O prípustnosti

22 Talianska vláda a Komisia tvrdia, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný.

23 Podľa talianskej vlády je opis vnútroštátneho právneho rámca predkladajúcim vnútroštátnym súdom neúplný a v niektorých bodoch nesprávny. Existuje tiež neistota, pokiaľ ide o presný predmet druhej otázky. Okrem toho táto vláda a Komisia tvrdia, že ustanovenia práva Únie, ktorých výklad sa požaduje, nie sú uvedené dostatočne presne.

24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za vydávané súdne rozhodnutie, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia na to, aby mohol vydať svoj rozsudok, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto, pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu alebo posúdenia platnosti práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 28. novembra 2024, ENGIE Deutschland, C-293/23, EU:C:2024:992, bod 40 a citovaná judikatúra).

25 Nevyhnutnosť dospieť k takému výkladu práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, vyžaduje, aby vnútroštátny súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého spadajú ním položené otázky, alebo aby aspoň objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa uvedené otázky zakladajú (pozri rozsudky z 26. januára 1993, Telemarsicabruzzo a i., C-320/90 až C-322/90, EU:C:1993:26, bod 6, a zo 16. októbra 2025, Braila Winds, C-391/23, EU:C:2025:799, bod 30).

26 Informácie obsiahnuté v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania musia slúžiť na jednej strane na to, aby Súdnemu dvoru umožnili poskytnúť užitočné odpovede na otázky položené vnútroštátnym súdom, a na druhej strane na to, aby vládam členských štátov, ako aj ďalším dotknutým subjektom umožnili výkon práva zakotveného v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, a to predložiť pripomienky. Súdny dvor musí dbať o to, aby bolo toto právo zachované, pričom zohľadňuje skutočnosť, že podľa tohto ustanovenia sa dotknutým subjektom oznamujú len návrhy na začatie prejudiciálneho konania (rozsudok zo 16. októbra 2025, Braila Winds, C-391/23, EU:C:2025:799, bod 31 a citovaná judikatúra).

27 V prejednávanej veci návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahuje dostatočný opis skutkového a právneho rámca sporu vo veci samej na splnenie týchto požiadaviek a umožňuje pochopiť dôvody, pre ktoré sa predkladajúci vnútroštátny súd rozhodol položiť otázky o výklade práva Únie a považoval za potrebné obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania. Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie talianskej vlády, podľa ktorého je prezentácia vnútroštátneho práva neúplná, či dokonca nesprávna, z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci systému súdnej spolupráce zavedeného článkom 267 ZFEÚ Súdnemu dvoru neprislúcha overovať alebo spochybňovať správnosť výkladu vnútroštátneho práva poskytnutého vnútroštátnym

súdom, pretože takýto výklad patrí výlučne do právomoci vnútroštátneho súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2024, Volvo Group Belgium, C-436/23, EU:C:2024:1023, bod 18 a citovanú judikatúru).

28 Návrh na začatie prejudiciálneho konania je teda prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

29 Svojou prvou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa právo Únie, najmä smernice 2021/2167 a 2015/849, ako aj zásady účinnej ochrany, transparentnosti a objektívnej dobrej viery majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave v oblasti hromadného postúpenia pochybných pohľadávok, ktorá, pokiaľ ide o obdobie pred uplynutím lehoty na prebratie smernice 2021/2167, nestanovovala, že takéto zmluvy musia byť písomné, a z ktorej vyplývalo, že fyzické alebo právnické osoby, ktorých činnosťou bolo vykonávanie takýchto postúpení pohľadávok, nepodliehali prudenciálnemu dohľadu zo strany príslušného vnútroštátneho orgánu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí.

30 V prvom rade, pokiaľ ide o smernicu 2021/2167, treba uviesť, že jej článok 10 stanovuje určité požiadavky na nákupcov nesplácaných úverov a správcov nesplácaných úverov v ich vzťahoch s dlžníkmi. Konkrétne článok 10 ods. 2 uvedenej smernice vymenúva skutočnosti, ktoré musí nákupca úveru alebo správca úveru oznámiť dlžníkovi v papierovej forme alebo na inom trvalom nosiči po prevode práv veriteľa podľa nesplácanej zmluvy o úvere alebo po prevode samotnej nesplácanej zmluvy o úvere.

31 Treba však uviesť, že smernica 2021/2167 prijatá 24. novembra 2021 nadobudla v súlade s jej článkami 32 a 33 účinnosť 29. decembra 2021 a lehota na jej prebratie uplynula 29. decembra 2023.

32 Okrem toho, hoci podľa článku 32 ods. 2 tejto smernice členské štáty uplatňujú opatrenia prijaté na jej prebratie od 30. decembra 2023, z jej článku 2 ods. 5 písm. d) vyplýva, že sa neuplatňuje na prevod práv veriteľa podľa zmluvy o úvere alebo na prevod samotnej zmluvy o úvere prevedených pred 29. decembrom 2023.

33 Keďže sa zdá, že zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že základné prvky sporu vo veci samej vznikli pred 29. decembrom 2023, smernica 2021/2167 nie je uplatniteľná z hľadiska *ratione temporis* na tento spor.

34 Pokiaľ predkladajúci vnútroštátny súd zamýšľa uložiť retroaktívne uplatnenie požiadaviek stanovených v článku 10 smernice 2021/2167, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry pred uplynutím lehoty na prebratie smernice nemožno členským štátom vytýkať, že ešte neprijali opatrenia na jej vykonanie vo svojich právnych poriadkoch (rozsudok z 5. mája 2022, BPC Lux 2 a i., C-83/20, EU:C:2022:346, bod 22 a citovaná judikatúra).

35 Hoci v súlade s rovnako ustálenou judikatúrou sa členské štáty, ktoré sú jej adresátmi, musia zdržať prijímania ustanovení, ktoré by mohli vážne ohroziť uskutočnenie cieľa stanoveného touto smernicou (rozsudok z 25. januára 2022, VYSOČINA WIND, C-181/20, EU:C:2022:51, bod 75

a citovaná judikatúra), smernica môže mať priamy účinok až po uplynutí tejto lehoty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. mája 2022, BPC Lux 2 a i., C-83/20, EU:C:2022:346, bod 23 a citovanú judikatúru).

36 Výklad článku 10 smernice 2021/2167 v tom zmysle, že povinnosti, ktoré sú v ňom uvedené, sa uplatňujú retroaktívne, je preto vylúčený.

37 V druhom rade, pokiaľ ide o smernicu 2015/849, zo znenia článku 2 ods. 1 v spojení s článkom 3 tejto smernice vyplýva, že táto smernica sa uplatňuje len na subjekty, ktoré vykonávajú určité špecifické hospodárske činnosti uvedené v tomto článku 2 ods. 1 Medzi tieto činnosti však nepatrí nákup alebo správa pochybných pohľadávok.

38 Preto sa ani smernica 2021/2167, ani smernica 2015/849 neuplatňujú na vnútroštátnu právnu úpravu v oblasti hromadného postúpenia pochybných pohľadávok, ktoré majú znaky zhrnuté v bode 29 tohto rozsudku.

39 V treťom a poslednom rade treba pripomenúť, že členské štáty sú pri vykonávaní práva Únie povinné dodržiavať všeobecné zásady tohto práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2015, A2A, C-89/14, EU:C:2015:537, bod 35 a citovanú judikatúru). Právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, však nevykonáva ani smernicu 2021/2167, ani smernicu 2015/849, ako bolo konštatované v predchádzajúcom bode, ani žiadnu inú právnu normu Únie. Preto ani zásady práva Únie, ktorých výklad predkladajúci vnútroštátny súd žiada vo svojej prvej prejudiciálnej otázke, nie sú uplatniteľné na túto právnu úpravu.

40 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že smernica 2021/2167, najmä jej článok 10, a smernica 2015/849 sa majú vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňujú na vnútroštátnu právnu úpravu v oblasti hromadného postúpenia pochybných pohľadávok, ktorá, pokiaľ ide o obdobie pred uplynutím lehoty na prebratie smernice 2021/2167, nestanovovala, že takéto zmluvy musia byť písomné, a z ktorej vyplývalo, že fyzické alebo právnické osoby, ktorých činnosťou bolo vykonávanie takýchto postúpení pohľadávok, nepodliehali prudenciálnemu dohľadu zo strany príslušného vnútroštátneho orgánu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí.

O druhej otázke

41 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred predkladajúcim vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/2167 z 24. novembra 2021 o správcoch úverov a nákupcoch úverov a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2014/17/EÚ, najmä jej

článok 10, a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

sa neuplatňujú na vnútroštátnu právnu úpravu v oblasti hromadného postúpenia pochybných pohľadávok, ktorá, pokiaľ ide o obdobie pred uplynutím lehoty na prebratie smernice 2021/2167, nestanovovala, že takéto zmluvy musia byť písomné, a z ktorej vyplývalo, že fyzické alebo právnické osoby, ktorých činnosťou bolo vykonávanie takýchto postúpení pohľadávok, nepodliehali prudenciálnemu dohľadu zo strany príslušného vnútroštátneho orgánu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí.

Podpisy